

Як довести істину в ДТП

Книга є логічним продовженням попередньої книги: О. О. Краснокутський, Я. П. Зейкан «ЗАХИСТ У СПРАВАХ ДТП: науково-практичний посібник», хоч і не пов'язана з нею загальним сюжетом. Ця друга книга може бути корисною адвокатам, які встигли пропрацювати протягом деякого часу, або громадянам, які вже мають досвід у спілкуванні з працівниками певних структур.

Відповідно, як наслідок, готових сприйняти рекомендації для досягнення більш результативних успіхів за меншу кількість років у судовій битві за встановлення істини та справедливості.

Книга містить роботу адвоката від «А» і «Я» в конкретній справі, починаючи з 2003 р. до 2022 р. включно, тобто від повідомлення про підозру до остаточного встановлення невинуватості.

Текст подано мовою оригіналу справи.

О. КРАСНОКУТСЬКИЙ

**ЯК
ДОВЕСТИ ІСТИНУ
В ДТП**

Науково-практичний посібник

Київ
Видавництво Ліра-К
2023

УДК 343.346.5:347.965](477)(072)
К78

Краснокутський О.О.

К78 Як довести істину в ДТП : навч.-практ. посіб. Київ : Видавництво Ліра-К, 2023. 356 с.
ISBN 978-617-520-468-9

Книга є логічним продовженням попередньої книги: О. О. Краснокутський, Я. П. Зейкан «ЗАХИСТ У СПРАВАХ ДТП: науково-практичний посібник», хоч і не пов'язана з нею загальним сюжетом.

Ця друга книга може буде корисною адвокатам, які встигли пропрацювати протягом деякого часу, або громадянам, які вже мають досвід у спілкуванні з працівниками певних структур.

Відповідно, як наслідок, готових сприйняти рекомендації для досягнення більш результативних успіхів за меншу кількість років у судовій битві за встановлення істини та справедливості.

Книга містить роботу адвоката від «А» і «Я» в конкретній справі, починаючи з 2003 р. до 2022 р. включно, тобто від повідомлення про підозру до остаточного встановлення невинуватості.

Текст подано мовою оригіналу справи.

УДК 343.346.5:347.965](477)(072)

ISBN 978-617-520-468-9

© Краснокутський О.О., 2023

© Видавництво Ліра-К, 2023

ЗМІСТ

Передмова	4
-----------------	---

**ВІД СЛІДЧОГО ТА МІСЦЕВОГО СУДУ,
ДО – ВЕРХОВНОГО СУДУ УКРАЇНИ
ТА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ
або
ЯК ДОВЕСТИ ІСТИНУ В ДТП,
ЯКЩО ДРУГИЙ ВОДІЙ З – «МАЖОРІВ»**

Глава I. «Захист починався з... нічого»	7
Глава II. «Як змусити прокурора відкликати апеляцію помічника», або «Нічого» починає доповнюватися залізними фактами»	12
Глава III. «Слідчий – новий, методи – ті самі».....	18
Глава IV. «Третій слідчий з новими прийомами фальсифікації».....	26
Глава V. «Четвертий слідчий – найхитріший і найбільш здібний до створення нових фальсифікацій»	28
Глава VI. «Потерпілий викидає «джокер»	32
Глава VII. «Чи виконувала ГПУ свої обов’язки з нагляду за слідством?».....	32
Глава VIII. «У кого із суддів залишилися честь і совість»	38
Глава IX. «Підставні свідки?».....	41
Глава X. «Чи буде слідчий проводити експеримент, який може зруйнувати всі вісім років обвинувачення?»	42
Глава XI. «Чи має значення – судимість слідчого?»	43
Глава XII.«Хто і чому виявився найзухвалішим у «суперсімці» слідчих»	44
Глава XIII. «Як закласти «бомбу» місцевому суду»	45

Глава XIV. «Додатковий «заряд» у вигляді вже прямого відводу судді»	70
Глава XV. «Нова, замаскована заява про відвід судді»	76
Глава XVI. «Замаскована заява про відвід судді від самого захисника»	79
Глава XVII. «Нова заява про відвід судді в останньому слові»	80
Глава XVIII. «Апеляція засудженого і захисника»	81
Глава XIX. «Додаткові доводи засудженого»	84
Глава XX. «Додаткові доводи захисника»	101
Глава XXI. «Заява про відвід доповідача в Апеляційному суді»	106
Глава XXII. «Касаційна скарга засудженого»	108
Глава XXIII. «Заява захисника про необхідність самовідводу доповідача»	147
Глава XXIV. «Заява захисника безпосередньо на судовому засіданні»	150
Глава XXV. «Заява про перегляд судових рішень Верховним Судом України»	151
Глава XXVI. «Заява до Європейського Суду з прав людини»	155
Глава XXVII. «Виступ захисника у Верховному Суді України»	186
Глава XXVIII. «Ухвала Верховного Суду України»	189
Глава XXIX. «Касаційна інстанція здатна – ухвалити законне рішення»	195
Глава XXX. «Пропозиція мирової угоди від ЄСПЛ»	202
Глава XXXI. Позовна заява «Про відшкодування морального та матеріального збитку, завданого незаконними рішеннями, діями, бездіяльністю органів досудового розслідування, прокуратури, суду»	202

Глава XXXII. «Як спонукати Державну Казначейську Службу України виконати рішення суду».....	230
---	-----

ЯК СПРОСТУВАТИ ОБВИНУВАЧЕННЯ СТОСОВНО САМОГО АДВОКАТА

Глава I. «Перший наїзд»	270
Глава II. «На кого працюють члени КДКА?»	281
Глава III. «Найсправедливіший та найгуманніший» апеляційний суд у Донецькій області».....	294
Глава IV. «Хто буцімто – «засідає» в дисциплінарній палаті»..	300
Глава V. «На що здатен суддя Єнакієвського міського суду, в якому майбутній голова Конституційного Суду В. А. Овчаренко спромігся «загубити» обидві кримінальні справи, за якими було засуджено колишнього Гаранта».....	308
Глава VI. «Пояснення на скаргу потерпілої та її захисника»....	317

«ЯК ПРОКУРОР ПРОТЯГОМ 3-Х ГОДИН ВБИВАВ СВОГО СТАЖЕРА», або ХТО ПІД ЧАС ДТП КЕРУВАВ АВТО – ТІЛЬКИ ФАКТИ	327
---	------------

- ✓ **«Від слідчого та місцевого суду – до Верховного Суду України та Європейського Суду»,** або **«Як довести істину в ДТП, якщо другий водій – «мажор»** (Спростування та викриття незаконних і необґрунтованих висновків авто-технічних, а також транспортно-трасологічних експертів)

- ✓ **«Як спростувати звинувачення щодо самого адвоката»** (Як можна адвокату – захищатися від необґрунтованих нападок слідчого та суддів)

- ✓ **«Як прокурор протягом 3-х годин вбивав свого стажера»,** або **«Хто під час ДТП керував авто – ТІЛЬКИ ФАКТИ»** (Як за дзвінками з мобільного можна з'ясувати фактичні обставини)

Передмова

Книга є логічним продовженням попередньої книги: О. О. Краснокутський, Я. П. Зейкан «ЗАХИСТ У СПРАВАХ ДТП: науково-практичний посібник», хоч і не пов'язана з нею загальним сюжетом.

Ця друга книга може буде корисною адвокатам, які встигли пропрацювати протягом деякого часу, або громадянам, які вже мають досвід у спілкуванні з працівниками певних структур.

Відповідно, як наслідок, готових сприйняти рекомендації для досягнення більш результативних успіхів за меншу кількість років у судовій битві за встановлення істини та справедливості.

Книга містить роботу адвоката від «А» і «Я» в конкретній справі, починаючи з 2003 р. до 2022 р. включно, тобто від повідомлення про підозру до остаточного встановлення невинуватості.

Результат: отримання моральної компенсації за рішенням Європейського Суду – за тривалість процесу, яка перевищує розумні терміни.

А надалі й компенсації від Українського суду, але вже як відшкодування моральної шкоди та матеріальної шкоди, заподіяної незаконними рішеннями, діями, бездіяльністю органів досудового розслідування, прокуратури, суду.

При цьому не лише на кожній новій стадії процесу, але також на кожному новому етапі боротьби – відповідно, залежно від: конкретних заперечень слідчого; нових доводів; висновків автотехнічних, а також транспортно-трасологічних експертів, рішень судових органів – **змінювалися, як вектор, так і сила** нанесення удару у відповідь: заявами, клопотаннями та скаргами – по слідчих, прокурорах, експертах і зацікавлених суддях.

Основна частина та ідея книги присвячена:

– **викриттю фактів**, коли слідчий навмисно закладає у свою постанову про призначення експертизи фальшивих даних, які в подальшому призведуть до незаконних висновків експерта;

– **викриттю способів** доручення виконання експертиз зацікавленим експертам;

– **методам викриття** незаконних висновків автотехнічних експертиз;

– **обґрунтування** незаконності судових рішень на конкретно-му провадженні, починаючи від стадії місцевого суду та касаційну інстанцію включно.

Використано 40-річний досвід роботи адвоката практично виключно лише у справах цієї категорії на території України, а до початку війни ще й на території Росії та Білорусі.

Також у книзі використано частину «здобутої» в цих трьох країнах упродовж років науково-технічної та довідкової літератури. Причому вона була придбана майже вся, що була в наявності – у кількості 142 джерел зі 155, допущених Міністерством юстиції для використання експертами під час проведення такого роду експертиз (Додаток №10 до наказу Міністерства юстиції України від 30.07.2010 р. № 1722/5).

Тобто всю літературу з грифом «для службового користування» розроблено безпосередньо співробітниками науково-дослідних інститутів цих держав для використання експертами. Хоча в дійсності жодної таємниці така література ніколи не становила.

Що ж до незаконних рішень судових органів, то в книзі детально викладено факти повного спростування абсолютно кожного посилання місцевого суду у вирок, а потім і складу колегії Апеляційного суду, яку вони у власних рішеннях намагалися подати у вигляді повної доведеності вини засудженого.

Як і попередня, ця книга призначена для адвокатів, юристів, водіїв та пішоходів. Тобто для всіх, хто не бажає сам стати жертвою фальсифікації доказів, а також відповідальний за долі своїх близьких та людей, які довірили їм свій захист.

«Сподіватися на краще – не можна. Про нього... можна лише мріяти. Однак, якщо завжди реально підготувати варіант на випадок гіршого, найкраще – настане. Причому – з більшою часткою ймовірності».

Автор

Мається на увазі, що адвокат повинен піддавати сумніву кожен дію, рішення чи висновок слідчого та особливо експерта щодо законності. Проте, на всяк випадок, пропрацювати план «Б». Що і мало місце по даній справі неодноразово.

«У дуже складній справі – немає жодного шансу. Тільки... якщо – нічого не робити».

Автор

Відомий український адвокат Ярослав Зейкан, який брав участь у створенні першої книги цього автора – «Захист у справах ДТП», планував до кожного розділу цієї другої книги написати свій коментар.

Однак після того, як на засіданні Ради адвокатів України його призначили ректором Вищої школи адвокатури, така можливість у нього зникла через надмірне професійне завантаження. Тому вдалося отримати від нього лише один коментар, і лише до одного розділу книги, що публікується, а саме до другого розділу: **«Як змусити прокурора відкликати апеляцію помічника»**, який виявився наступним.

Коментар: «О. О. Краснокутський, на підставі глибокого аналізу справи, буквально розстрілює в упор мотиви та аргументи апеляції прокурора. У правовій літературі, зокрема й у моїх книгах, є рекомендації викладати порушення, допущені звинуваченням відсторонено, у спокійному, майже доброзичливому тоні. Адвокат Краснокутський О. О. в конкретній справі викладає свої аргументи в іншій манері, даючи неприємні оцінки слідчому.

Такі дії О. О. Краснокутського виправдані досягнутим результатом і свідчать, що в адвокатській діяльності немає непорушних правил. Усе визначається обставинами конкретної справи. Підсумовуючи допущені порушення, адвокат здійснив жорсткий тиск на звинувачення, що призвело до відкликання апеляції.

Слід зазначити і розумну поведінку прокурора, який не забрав час у суду і таким чином уникнув закріплення наведених адвокатом аргументів у судовому рішенні.

Метод підсумовування аргументів, використовуваний О. О. Краснокутським, за допомогою якого досягається кумулятивний ефект (посилення позиції адвоката), може і повинен використовуватись адвокатами й в інших категоріях справ. Такий метод є елементом адвокатської техніки, тобто ефективним захисним ресурсом».

«Ніколи не відкладайте важливих справ на завтра. Бо кожна добу наше життя скорочується відразу ще на цілий день».

Автор

ВІД СЛІДЧОГО ТА МІСЦЕВОГО СУДУ,
ДО – ВЕРХОВНОГО СУДУ УКРАЇНИ
ТА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ
або
ЯК ДОВЕСТИ ІСТИНУ В ДТП,
ЯКЩО ДРУГИЙ ВОДІЙ З – «МАЖОРІВ»

Глава І.

«Захист починався з... нічого»

1. 3 октября 2003 года водитель Р., управляя автомобилем «Фольксваген», двигался в темное время суток вместе с двумя пассажирами по автодороге вдоль населённого пункта, где сегодня идут тяжелые бои с защитниками Кремля, т. е. – с шахтёрами и трактористами, заблудившимися по дороге из Чечни и Бурятии.

Внезапно автомобиль «Опель-Вектра», стоящий на обочине за сплошной линией, начал движение, пересекая полосу его движения. Р. вынужден был затормозить и одновременно принять левее. Однако произошло столкновение. Р. получил телесные повреждения и был госпитализирован. Водитель автомобиля «Опель-Вектра» Б. (тогда никто не предполагал, кем он окажется) остался составлять документы вместе с работниками милиции.

2. Через десять дней следователь П. возбудил уголовное дело по ДТП. Он указал: именно второй водитель – Б. получил телесные повреждения средней тяжести, а Р. всего лишь – легкие повреждения.

3. Ещё через месяц Р. было объявлено подозрение. При этом, сам следователь направил его к определенному, якобы «независимому» автоадвокату, который, по утверждению следователя, поможет распутать этот клубок. **Именно этот субъект и «порекомендовал» Р., вместо фактической скорости, – 90 км/час, во время следственного эксперимента проехать «на всякий случай» со скоростью 60 км/час.**

Для того чтобы полностью загнать Р. в ловушку, его супруга, согласно тем же рекомендациям автоадвоката, подтвердила тот вариант эксперимента, когда их автомобиль якобы двигался в момент возникновения опасности, «на всякий случай», **с ещё меньшей** скоростью – 40 км/час.

Эти два факта и были одними из грубейших ошибок, которые в дальнейшем **способствовали** не только всем фальсификациям со стороны следователей, но и поразительной длительности процесса восстановления истины.

Причём новому **защитнику нельзя было акцентировать внимание следователей**, прокуроров и судей на том, что скорость движения автомобиля под управлением Р. в момент возникновения опасности фактически была 90 км/час, а не 40 – 60 км/час.

Это было абсолютно недопустимо. Ибо во время следственных экспериментов Р. и его супруга сами подтвердили именно такие параметры.

Через три месяца Р. обнаружил, что следователь и автоадвокат – пьют из одного стакана. Причём не всегда кефир.

В связи с этим, когда следователь объявил, что необходимо будет ознакомиться с заключениями экспертиз, Р. сам нашёл себе другого защитника.

4. В феврале 2004 года следователь П. представил для ознакомления заключения нескольких экспертиз. Р. и его новый защитник подали заявление о применении ксерокопирования. Однако следователь отказал в этом, сославшись на то, что у них в районе все материалы уголовного производства содержат тайну.

Именно эта глупость со стороны следователя и **была использована защитником для возникновения конфликта**.

Адвокат очень кратко и довольно скромно в письменном ходатайстве следователю сослался на данный факт отказа. После этого он указал: законных оснований для этого нет. Кроме того, защитник имеет документ о том, что у него есть допуск к секретным работам и документам, согласованный с соответствующими службами Украины.

В связи с этим, защитник просит: «Заблаговременно известить его, когда все документы и факты по данному производству будут

сфабрикованы в полном объёме, и адвокату будет **предоставлена возможность приступить к выполнению своих обязанностей».**

Естественно, это вызвало определённую реакцию со стороны следователя, и нужное количество взрывчатки было заложено, чтобы в дальнейшем она сработала в определённый момент.

В связи с тем, что на данной стадии не было понятно, путём каких именно фальсификаций следователю удалось создать обвинение в отношении этого водителя, **необходимо было в первую очередь зафиксировать и выделить его заинтересованность** – до ознакомления с заключениями экспертов.

При этом необходимо было именно в уголовном процессе доказать невиновность водителя Р. и вину водителя Б., вынудив органы расследования выполнить новый следственный эксперимент – в соответствии с истиной. Чтобы затем, уже в гражданском процессе, вместо выплаты последнему компенсации за материальный и моральный ущерб, такую компенсацию получил водитель Р.

В течение недели следователь ещё дважды запретил использование технических средств на той же стадии процесса, вопреки тому, что это было предусмотрено национальным законодательством. При этом защитник в ходатайствах письменно предупреждал следователя П., что в таких его действиях содержатся все необходимые признаки двух составов преступлений. А именно: преступление, предусмотренное статьёй 374 и 397 УК Украины – нарушение права на защиту, а также воспрепятствование правомерной деятельности защитника.

5. В конце февраля 2004 года следователь П., теперь уже при ознакомлении с материалами дела снова, дважды безосновательно запретил использование технических средств. Тем самым подтвердились подозрения, что в дальнейшем часть материалов дела будет изъята либо подменена. Ибо других оснований для запрета того, что предусмотрено национальным законодательством, не было.

6. В ходатайстве суду было указано о незаконности обвинения и необходимости выполнения ряда следственных действий. В частности:

«1. Следователем было нарушено право обвиняемого на защиту. Поскольку он умышленно препятствовал осуществлению правомерной деятельности защитника по оказанию

правовой помощи путём безосновательного запрета применения технических средств для ознакомления с материалами дела, содержащего 540 страниц текста и большого количества схем.

Одновременно следователь фактически лишил возможности защитника в полном объеме использовать все предусмотренные законом способы защиты прав и законных интересов граждан.

Между тем, в соответствии с требованиями ст. 64 Конституции Украины, конституционные права граждан не могут быть ограничены, кроме случаев, предусмотренных Конституцией Украины.

2. Как следует из ходатайства обвиняемого, принятою канцелярией РОВД, он заявил отвод этому следователю и требовал произвести отвод следователя П. по данному делу.

3. О наличии обстоятельств, подтверждающих сомнения в объективности данного следователя, свидетельствуют также и другие факты.

Во-первых, 13.10.2003 г. следователем П. вынесено постановление о возбуждении уголовного дела по факту ДТП, при котором травмирован Б. (л.д. 1). Таким образом, дело следователем возбуждено не в отношении Б., хотя по состоянию на 03.10.2003 г. было известно, что травмы получили три других человека (л.д. 19, 20, 21), а непосредственно в отношении второго водителя, то есть Р.

Во-вторых, Р. был признан подозреваемым 10.11.2003 г. (л.д. 146, 148). То есть за полтора месяца до того, как 24.12.2003 г. было составлено заключение автотехнического эксперта (л.д. 204). Следовательно, при полном отсутствии у следователя П. каких-либо фактических данных, указывающих на то, что Р. совершил преступление.

В-третьих, второй водитель – Б. был признан потерпевшим 21.10.2003 г. (л.д. 98). То есть более чем за два месяца до получения того же заключения автотехнического эксперта (л.д. 204).

В-четвёртых, Б. был признан потерпевшим 21.10.2003 г., несмотря на то что степень тяжести его телесных повреждений была определена судебно-медицинским экспертом лишь 20.11.2003 г. (л.д. 116 об.).

Перечисленные факты свидетельствует о целенаправленности дальнейших действий следователя после 13.10.2003 г. для подтверждения факта виновности в данном ДТП водителя Р. То есть об имевшей место предубежденно-

сти и тенденциозности, что является бесспорным мотивом к отводу.

4. Об этом же свидетельствует и факт того, что ходатайство обвиняемого об отводе следователя было зарегистрировано в РОВД 27.02.2004 г.

Однако в дальнейшем ни в указанный день, ни 02.03.2004 г., в день направления дела в прокуратуру, ходатайство обвиняемого не было передано прокурору для рассмотрения. Тем самым и органы прокуратуры данным следователем были введены в заблуждение.

5. Кроме того, направив дело в суд без предоставления обвиняемому реальной возможности использовать все предусмотренные и гарантированные Конституцией Украины права, следователь тем самым искусственным путем умышленно лишил обвиняемого возможности заявить соответствующее ходатайство по результатам представленных в деле документов следователем.

То есть права, предусмотренного действующим законодательством специально, как способа обеспечения права на защиту, так и проверки объективности ведения следствия.

6. Одновременно необходимо отметить, что следователем П. допущены и другие существенные нарушения требований закона.

Так, из постановления о привлечении в качестве обвиняемого видно, что обвинение в отношении Р. построено на заключении автотехнической экспертизы.

Между тем, данное заключение получено незаконным путём. Так, согласно постановлению того же следователя от 28.11.2003 г., все процессуальные действия с указанного дня были приостановлены. И затем досудебное следствие было возобновлено лишь 27.01.2004 г. (л.д. 202). То есть экспертиза, выполненная 24.12.2003 г. (л.д. 204), получена непроцессуальным путём.

Хотя, в соответствии со ст. 62 Конституции, обвинение не может основываться... на доказательствах, полученных незаконным путем. Доказательства должны признаваться полученными незаконным путем, когда их сбор осуществлялся с нарушением установленного уголовно-процессуальным законодательством порядка.

7. Кроме того, следователь не принимал мер к установлению расстояния конкретной видимости автомобиля на обочине при ближнем свете фар движущегося автомобиля, а также к

проверке возможности на установленном расстоянии определить момент начала выезда автомобиля за сплошную линию.

Кроме того, при эксперименте не были произведены замеры расстояния, на котором Р. наблюдал показания спидометра перед началом спуска».

7. В марте 2004 года суд признал доводы ходатайства убедительными и указал:

«Следователем было нарушено право обвиняемого на защиту. Он препятствовал осуществлению правомерной деятельности защитника по оказанию правовой помощи путем безосновательного запрета применения технических средств... Кроме того, заявление обвиняемого об отводе этого следователя... не было передано следователем прокурору... При таких обстоятельствах... следователь подлежал отводу... дело – возврату прокурору для выполнения процессуальных действий, которые осуществлялись указанным следователем».

Глава II.

«Як змусити прокурора відкликати апеляцію помічника», або «Нічого» починає доповнюватися залізними фактами»

8. В апреле 2004 года помощник прокурора подал апелляцию. В связи с этим, в письменных возражениях на апелляцию нами было указано:

«Апелляция прокурора удовлетворению не подлежит, т. к. судом не было допущено каких-либо нарушений».

Причём прокурор в своей апелляции даже не смог указать, какие же конкретно нарушения были допущены со стороны суда.

Кроме того, апелляция прокурора не подлежит удовлетворению, т. к. приведенные в ней сведения не могут служить основанием к отмене решения суда.

Причём ни один из перечисленных в апелляции моментов не колеблет правильность решения суда.

Более того, всё то, что приведено в апелляции, лишь усиливает тот факт, что следственные органы умышленно грубо нарушили требования ч. 3 ст. 62 Конституции нашего государства.

В связи с тем, что апелляция составлена сплошным текстом, без выделения каких-либо доводов и фактов, мы вынуждены приводить свои возражения по каждому моменту, которое можно расценить как имеющее смысловую нагрузку.

1. В первой части апелляции утверждается, что якобы решение об отказе в ксерокопировании было принято «в интересах сохранения **тайны следствия**».

Такое утверждение – абсурдно и грубо противоречит требованиям Закона.

Во-первых, тайна досудебного следствия направлена на «успешное раскрытие преступления и изобличение виновного».

Во-вторых, «тайна следствия носит сузубо временный характер: по **окончании** досудебного следствия **все материалы** дела становятся доступными сторонам».

В-третьих, действующим законодательством, специально для любителей нарушать права граждан Украины на защиту, а также Конституцию Украины, оговорено: единственным основанием запрета со стороны следователя может являться случай, когда материалы содержат военную или государственную тайну и т. д. В связи с чем дело будет рассматриваться в закрытом судебном заседании.

В-четвёртых, действующим законодательством также специально предусмотрена для таких следователей – даже уголовная ответственность за «иное грубое нарушение права подозреваемого, обвиняемого на защиту, совершенное следователем» (ст. 374 УК).

А также за – «совершение препятствий к осуществлению правомерной деятельности защитника» (ч. 2 ст. 397 УК).

Таким образом, доводы апелляции являются надуманными и противоречат не только требованиям Закона, но и Конституции Украины.

2. Следующим фактом прокурор указывает на то, что ходатайство об отводе следователя, сданное в общую канцелярию 27.02.2004 г., «работниками канцелярии было передано 05.03.2004 г.».

Во-первых, это проблемы начальника РОВД, если его «работники» передают его сотрудникам документы через неделю.

Во-вторых, из сопроводительного письма прокурора следует, что данное ходатайство, зарегистрированное в прокуратуре 09.03.2004 г., было передано в суд 15.03.2004 г. (ксерокопию прилагаю).

Таким образом, либо следователь с 5 по 15 марта продолжал, не просто проявлять свою заинтересованность, но и ещё 10 (десять) дней вводить в заблуждение прокурора. Либо работники районной прокуратуры грубо игнорировали не только свои непосредственные обязанности, но и требования Конституции Украины.

Причём в последнем случае они проявляли не просто халатность, а действовали с целью умышленно не допустить возможности обвиняемому воспользоваться правами, предоставленными действующим законодательством и гарантируемыми Конституцией, в части обжалования решения прокурора района – прокурору области.

Ибо с 5 по 15 марта прошло не 24 часа, а ровно в 11 (одиннадцать) раз больше.

То есть, в любом случае, либо следователь, либо работники районной прокуратуры имели целью лишить обвиняемого права на обжалование вышестоящему прокурору принятого решения об отводе. При этом в результате искусственного нарушения закона они этой цели добились.

Вместе с тем, расследование дела лицом, подлежащим отводу, является существенным нарушением требований уголовно-процессуального законодательства, влекущим безусловное возвращение дела к доследованию.

В-третьих, из документов вытекает, что данный следователь ещё до последнего факта уже трижды отказывался непосредственно принимать письменные заявления и ходатайства по данному делу.

В связи с этим, приходилось их каждый раз, под роспись, сдавать в канцелярию: 12.02.2004 г. (л.д. 230); 19.02.2004 г. (л.д. 255); 24.02.2004 г. (л.д. 269).

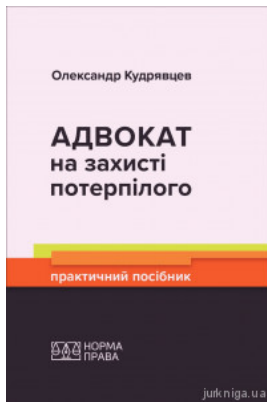
То есть заявления и ходатайства следователем не принимались умышленно.

Причём по состоянию на 27.02.2004 г. следователь уже должен был знать и запомнить, что их канцелярия находится напротив его кабинета. Ибо к этому времени он уже трижды после своих отказов лично принять заявления и ходатайства сразу же следом за нами ходил и забирал их тексты в канцелярии.

В-четвёртых, в данном случае речь идет не о каком-то безграмотном и неуклюжем старшем следователе, а о лице, целенаправленно нарушавшем права на защиту.

Ибо ему письменно (через канцелярию) трижды разъяснили, что в его действиях содержатся признаки составов пре-

Книги, які можуть вас зацікавити

Адвокат на захисті потерпілого.
Практичний посібник

Поради адвоката для водія

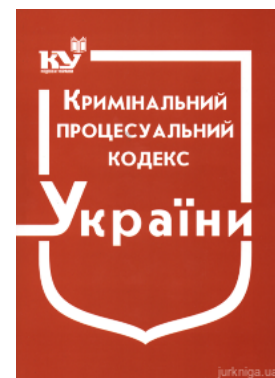
ПДР України 2024 з коментарями

Недопустимі докази.
Видання друге

Використання недосконалостей судової практики для посилення позиції захисту у кримінальному процесі

Кримінальний процесуальний кодекс України

Перейти до галузі права
Адвокатура

[Перейти на сайт →](#)